

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Ndob/8/2021
Identifikačné číslo spisu: 6118322264
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6118322264.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: JUDr. Evy Plichtovej, PhD., Radlinského 1718, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 141 682 35, správkynke konkurznej podstaty úpadcu A.G.P., s.r.o., so sídlom Sad SNP 14, 010 01 Žilina, IČO: 460 798 40, zastúpenej advokátkou JUDr. Lenou Mišalovou, Radlinského 47, 02601 Dolný Kubín proti žalovanému: DÚHA a.s., Prievozska 4D, 821 09 Bratislava, IČO: 31 690 360, zastúpenému AK Kovár a partneri s.r.o., Vajnorská 8/A, 831 04 Bratislava, o zaplatenie 1.065.759,91 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 42Cb/273/2018, o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 42Cb/273/2018 Okresnému súdu Žilina
n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II dňa 19. mája 2021 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Žilina.

2. Zo spisu vyplýva, že žalovaný návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti inému súdu tej istej inštancie odôvodnil tým, že prejednávaná vec úzko súvisí s konkurzným konaním vedeným vo veci úpadcu na Okresnom súde Žilina ako súdom konkurzným pod sp. zn. 4K/23/2016. Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 4K/23/2016-575 zo dňa 31. októbra 2017, právoplatným dňa 27. apríla 2018. Žalovaný uviedol, že sa žalobca ako správca konkurznej podstaty úpadcu v konaní domáha voči žalovanému zaplatenia peňažných pohľadávok v celkovej sume 1.065.759,91 € s príslušenstvom, pričom jednotlivé faktúry boli vystavené voči žalovanému v súvislosti s realizáciou prác a dodávok na stavebnom diele „Obnova obalového plášťa FCHPT“ v Bratislave. Predmetné pohľadávky boli zaradené do súpisu všeobecnej podstaty majetku úpadcu ako peňažná pohľadávka voči žalovanému v súpisovej hodnote 1.065.759,91 €. Oznámením, zverejneným v OV č. 216/2018 dňa 9. novembra 2018, žalobca oznámil pripísanie poznámky spornosti (zápisu) v časti pohľadávky vo výške 342.087,55 € v prospech spoločnosti Solvet s.r.o. a súčasne pripísanie poznámky spornosti (zápisu) k časti pohľadávky v sume 413.304,14 € v prospech spoločnosti Arbitrážny súd, s.r.o. Menované spoločnosti podali v roku 2019 vylučovacie žaloby o vylúčenie sporných častí

vymáhanej pohľadávky z konkurznej podstaty úpadcu, pričom excindačné konania, ktoré bezprostredne súvisia s prejednávanou vecou, boli v prvom stupni vedené na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cbi/3/2019 a 19Cbi/3/2019. Žalovaný v podaní poukázal na to, že od počiatku namieta existenciu všetkých uplatnených pohľadávok žalobcu. Vyjadril presvedčenie, že navrhované prikázanie veci zabezpečí hospodárnejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci, nakoľko Okresný súd Žilina je konkurzným súdom úpadcu - žalobcu v tomto konaní a má k dispozícii kompletný konkurzný spis sp. zn. 4K/23/2016 ako aj spisy súdnych sporov vyvolaných konkurzom ako aj excindačných sporov vedených pod sp. zn. 18Cbi/3/2019 a 19Cbi/3/2019, vedených v súvislosti s peňažnými pohľadávkami uplatnenými žalobcom v tomto konaní. Poukázal na to, že delegácia veci nebude ani na ujmu žalobkyne a to vzhľadom na jej sídlo, sídlo jej právneho zástupcu a tiež trvalé bydlisko svedkov navrhovaných žalobkyňou.

3. Žalobkyňa s navrhovaným prikázaním veci z dôvodu vhodnosti nesúhlasila a označila ho za účelovú obštrukciu v snahe oddialiť meritórne rozhodnutie. Namietala, že predmetný spor je sporom o zaplatenie peňažnej pohľadávky, svojím charakterom nie je sporom vyvolaným ani súvisiacim s konkurzom. Prebiehajúce konanie o zaplatenie peňažnej pohľadávky voči žalovanému nijako nesúvisí s ostatnými konaniami vyvolanými konkurzom. Zdôraznila, že otázka spoľahlivosti či dôkladnosti rozhodnutia súdu je závislá od procesnej aktivity sporových strán a nie od toho, ktorý súd vo veci rozhoduje. Uviedla ďalej, že viacerí svedkovia, ktorých navrhla v konaní vypočuť majú hlavné sídlo ich pracovných záujmov práve v Bratislave a predovšetkým dielo, ktorého sa uplatnená pohľadávka týka, bolo realizované na budove nachádzajúcej sa v Bratislave. V súvislosti s excindačnými konaniami, na ktoré poukazoval žalovaný, uviedla, že konanie vedené pod sp. zn. 18Cbi/3/2019 je právoplatne skončené a žaloba bola zamietnutá a poznámka spornosti k pohľadávke bola zo súpisu k príslušnej položke vymazaná a konanie vedené pod sp. zn. 19Cbi/3/2019 síce nebolo ešte právoplatne skončené, ale súd prvej inštancie žalobu spoločnosti Solvet s.r.o. zamietol. Ďalej uviedla, že si žalovaný pohľadávky do konkurzného konania ku dňu podania vyjadrenia neprihlásil a uplatňuje si ich len ako obranu proti pohľadávkam úpadcu uplatneným v prebiehajúcom konaní. Záverom poukázala na správanie žalovaného, ktorý pôvodne navrhoval konanie prerušiť do skončenia excindačných konaní a následne, krátko pred určeným termínom pojednávania, navrhuje prikázanie veci inému súdu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Bratislava II a Okresnému súdu Žilina (§ 39 ods. 3 CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP.

5. Podľa § 39 ods. 2 CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

6. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Dôvody vhodnosti, opodstatňujúce prikázanie sporu inému súdu, môžu mať rôznu povahu. Môže ísť napríklad o dôvody finančné, zdravotné, sociálne a podobne. Vzhľadom k charakteru delegácie, ako výnimky zo zásady, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter, teda musí ísť o dôvod hodný osobitného zreteľa. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania, ako aj pomerov účastníkov na oboch procesných stranách tak, aby prípadná delegácia nebola na ujmu niektorého z nich. Pozitívne rozhodnutie o návrhu na prikázanie sporu inému súdu je opodstatnené iba vtedy, ak od takého postupu možno dôvodne očakávať hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu iným súdom, než je ten, ktorý je podľa zákona miestne príslušný na konanie v danej veci.

7. V posudzovanom prípade nepovažoval najvyšší súd skutočnosť, ktorými žalovaný odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie za majúce charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné vyhovieť

jeho návrhu. Žalovaný argumentoval bližšou dostupnosťou žalobkyne, úpadcu ako aj jej právnej zástupkyne vzhľadom na ich sídlo, na Okresný súd Žilina. Žalobkyňa s prikázaním veci však nesúhlasila. Konanie na Okresnom súde Bratislava II prebieha už od 6. decembra 2018. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný ako aj jeho právna zástupkyňa majú sídlo v Bratislave a aj žalovaný navrhuje ako svedkov vypočuť osoby s trvalým pobytom v Bratislave a predovšetkým že dielo, ktorého sa pohľadávka, zaplatenie ktorej je predmetom sporu týka, bolo realizované na budove, ktorá sa nachádza v Bratislave. Podľa názoru najvyššieho súdu niet ani závažného dôvodu, pre ktorý by malo predmetné konanie prebiehať na súde, ktorý je konkurzným súdom úpadcu. V prípade úspechu v prebiehajúcim konaní proti žalovanému, bude vymožená suma patriť do konkurznej podstaty a aj od jej výšky bude závisieť miera uspokojenia prihlásených veriteľov zistených pohľadávok.

8. S poukazom na uvedené dôvody sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožnil s názorom žalobcu, že prikázanie sporu Okresnému súdu Žilina (oproti prejednaniu veci Okresným súdom Bratislava II) neprinesie výraznejšie zjednodušenie prístupu strán k súdu, po skutkovej strane spoľahlivejšiemu prejednaniu sporu, zníženiu trov konania a teda v konečnom dôsledku aj väčšej hospodárnosti konania.

9. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu žalovaného nevyhovel.

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.